

РЕШЕНИЕ

№ 2155

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **809** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Ц. С. със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 6, офис 613 чрез адв. Л. Л. от САК срещу РЕШЕНИЕ № 218 от 28.11.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 11-ти състав по нахд № 14831/2011г., с която е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № 45724 от 17.05.2011г., издадено от началник АНД в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2, , вр. Ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните норми. Поддържа, че съдът неправилно е кредитирал показанията на другия участник в ПТП, тъй като същият свидетел бил заинтересован, без да бъде разпитан актосъставителя или да бъде назначена съдебно-техническа експертиза, която да установи извършителя. Касаторът поддържа, че административно наказващият орган (АНО) не е доказал извършването на нарушение чрез ангажирането на достатъчно доказателства. Посочва допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, както и липа на мотиви в обжалвания съдебен акт. Претендира

съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС, НО, 11 – ти състав по нахд № 14831/2011 г. и по същество на спора да отмени НП № 45724 от 17.05.2011 г. на началник АНД в отделе „ПП” – СДВР.

Ответникът по касационната жалба началник АНД в отделе “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 218 от 28.11.2011г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав по нахд № 14831/2011г. е потвърдил наказателно постановление № 45724 от 17.05.2011г., издадено от началник АНД в отделе “Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2, , вр. Ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на другия участник в ПТП И. Щ. Х., на свидетел на наказаното лице Г. В. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетеля Х. е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. Ал.1, т.5, предл.5 вр. Чл.25, ал.2 ЗДвП, тъй като управляваният от него автобус се е изнесъл вляво и частично застъпил съседната пътна лента, а съобразно посоката на движение на автомобила на св.Х., същият не би могъл да изпревари и засече автобуса.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 11-ти състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва направените от районния съдия изводи въз основа на разпита на свидетелите. На основание чл.220 АПК касационният съд възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 11.04.2011г. около 16:35 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]непосредствено на кръстовището с [улица]касаторът А. С. управлявал автобус на градския транспорт марка „М.” с ДС [рег.номер на МПС] , като предприел маневра „завой на дясно”, свързана с частично навлизане в съседната (лява) пътна лента, без да пропусне движещите се в нея ППС, при което настъпило ПТП между автобуса и автомобила на св.И. Щ. Х. марка „А. А4” с ДК [рег.номер на МПС] . За реализираното ПТП били уведомени служители на ОПП – СДВР. Съобразно служебните им задължения същите снели обяснения от участниците в ПТП, направили оглед, съставили скица на произшествието и протокол за ПТП рег. № 7/536 от 11.04.2011 г., както и акт за нарушение на

чл.25, ал.2 ЗДвП на касатора.

В АУАН и НП е посочена като нарушена разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДвП - при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Няма спор по делото, че касаторът С. е извършвал маневра „завой на дясно” от крайна дясна пътна лента, при която маневра с оглед размерите на управлението от него автобус на градския транспорт навлязъл в съседната (лява) пътна лента, също предназначена за завой на дясно. Видно от скицата към протокол за ПТП № 1394876 от 11.04.2011г. ПТП е реализирано на самото кръстовище. В собственооръчно попълнената по повод на ПТП декларация другият участник в ПТП И. Х. е посочил, че причината за настъпване на ПТП е навлизане на другото МПС в неговата лента за движение. Разпитан като свидетел пред СРС същият установява, че спрямо автобуса неговият автомобил бил по-напред, а автобусът «просто не могъл да вземе завоя» без да се изнесе в чуждата лента. Касаторът е посочил в декларацията си по повод на ПТП, че «другият автомобил навлязъл бързо в кръстовището, засякъл го и се ударил в лявата част на автобуса».

Като независим свидетел пред СРС е разпитан пътник от автобуса Г. К.. Същият установява, че автобусът навлязъл в кръстовището, когато пред него нямало коли, а другата кола дошла отзад и засякла автобуса. Произшествието е станало в лентата на водача на автобуса, другият автомобил дошъл зад автобуса, водачът му видял, че не може да завие в неговата лента, затова засякъл автобуса, минал пред него и навлязъл в лентата на автобуса.

При тези данни по делото районният съдия е приел, че автомобилът на другият участник в ПТП не е засякъл автобуса, а вина за настъпилото ПТП има водачът на автобуса, който не е съобразил маневрата си с движението на лекия автомобил и е навлязъл в неговата пътна лента. Безспорното в случая е, че за да предприеме маневрата «завой на дясно» водачът на автобуса се е изнесъл леко в лявата пътна лента, макар ПТП да е настъпило на самото кръстовище, където съгласно легалното определение по пар.6, т.8 ДР на ЗДвП пътищата се пресичат и съблюдаването на пътните ленти (в случая за движение в една посока) е по-трудно.

Както правилно е отбелязал районният съдия между обясненията на двамата участника в ПТП има разминавания. Показанията на независимия свидетел К. също не допринасят за изясняване на фактическата обстановка по делото, тъй като влизат в противоречие с писмените доказателства по делото, които като официални документи (протокол за ПТП и скица към него) имат обвързваща съда доказателствена сила. Свидетелят К. установява, че другата кола дошла отзад, влязла в лентата на автобуса и го засякла. В случая съпричиняването на резултата, т.е. допускането на нарушение от страна на другия участник в ПТП, не изключва виновността на касатора, респ. налагането на административно наказание. Разрешаването на материално правния спор изисква преценка относно наличието на административно нарушение по чл.25, ал.2 ЗДвП – за да извърши маневрата «завой на дясно», касаторът частично е навлязъл в съседната пътна лента, в която се е движел автомобилът на св. Х.. Установява се от протокол за ПТП рег. № 7/536 от 11.04.2011г., че автомобилът на св.Х. не е навлязъл в пътната лента на движение на автобуса, който от своя страна (с

оглед размерите си) е навлязал в лентата за движение на лекия автомобил. Това движение е в нарушение на забраната по чл.25, ал.2, изр.1-во ЗДвП. Отбелязаните в официалния документ (протокол за ПТП) щети по лекия автомобил (заден десен калник, задна дясна врата и лайсна) не съответстват на обясненията на касатора, че лекият автомобил го засякал и внезапно спрял пред автобуса (възражението по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН). Описаните по автомобила щети (задна дясна врата) съответства на правилно установения механизъм на настъпване на ПТП – при едновременно извършване на маневрата «завой на дясно» от две съседни пътни ленти управляваният от касатора автобус навлязал в съседната пътна лента без да пропусне движещия се по нея автомобил, при което било реализирано леко ПТП. Като е приел, че движението на автобуса е в нарушение на разпоредбата на чл.25, ал.2, изр.1-во ЗДвП районният съдия е приложил правилно материалния закон.

По изложените съображения районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.5 вр. чл.25, ал.2 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Като е достигнал до този извод районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 28.11.2011г. на СРС, НО, 11-ти състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 218 от 28.11.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 11-ти състав по нахд № 14831/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.